

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 58/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. V. K., bytom Š., zastúpeného advokátom JUDr. P. B., Advokátska kancelária, Š., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 2 E 164/2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. V. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. februára 2004 doručená sťažnosť PhDr. V. K., bytom Š. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. B., Advokátska kancelária, Š., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie jeho záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 E 164/2003.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že:

„V bode č. 3 výroku nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) č. k. III. ÚS 123/02-96 zo dňa 6. júna 2003 orgán ochrany ústavnosti rozhodol o porušení základných ľudských práv sťažovateľa Krajským súdom v Bratislave (ďalej len krajský súd) v konaní vedenom pod sp. zn. Z-2-28 Cb 1257/93. V bode č. 4 výroku citovaného nálezu ústavný súd krajskému súdu prikázal vyplatiť sťažovateľovi pätnásťtisíc korún primeraného finančného zadost'učinenia do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Nález ústavného súdu č. k. III. ÚS 123/02-96 nadobudol právoplatnosť dňa 14. 7. 2003. Krajský súd (ďalej i povinný) mal plniť do 14. 9. 2003. Keďže posledný deň lehoty pripadol na nedeľu po ktorej nasledoval štátny sviatok, prvým nasledujúcim pracovným dňom bol utorok 16. 9. 2003. S ohľadom na to, že lehoty na plnenie z právoplatných rozhodnutí sú lehotami hmotnoprávnymi, plnenie musí dôjsť oprávnenému najneskôr v posledný deň lehoty. Krajský súd však svoju povinnosť včas nesplnil, čím sa titul stal nútene vymáhateľným.

Sťažovateľ podal dňa 17. 9. 2003 na miestne i vecne príslušnom Okresnom súde Bratislava I (ďalej len okresný súd) návrh na nariadenie a uskutočnenie súdneho výkonu rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu povinného v prospech účtu oprávneného. Sťažovateľ spolu s návrhom zaplatil súdny poplatok a priložil i potrebné listiny preukazujúce nárok.

Alternatívnym petitom žiadal, že ak povinný počas konania o výkon rozhodnutia istinu uhradí, nech okresný súd pokračuje vo výkone trov výkonu rozhodnutia.

(...) Listom zo dňa 24. 9. 2003, doručeným 13. 10. 2003, okresný súd vyzval sťažovateľa, aby na náleze č. k. III. ÚS 123/02-96 dal vyznačiť vykonateľnosť a v lehote 15 dní takto doplnený nález založil do spisu 2 E 164/2003.

Sťažovateľ obratom, ešte v deň doručenia výzvy okresného súdu listom požiadal príslušné pracovisko ústavného súdu o vyznačenie vykonateľnosti na kópii nálezu

č. k. III. ÚS 123/02-96 a o jeho nadväznú zaslanie priamo okresnému súdu do spisu 2 E 164/2003. Ústavný súd tejto žiadosti vyhovel okamžite a citovaný nález s vyznačenou doložkou vykonateľnosti zaslal dňa 15. 10. 2003 okresnému súdu, ktorému bola táto zásielka doručená 17. 10. 2003.

Od 17. 10. 2003 však okresný súd vo veci ďalej nekoná, o návrhu na nariadenie a uskutočnenie súdneho výkonu rozhodnutia dodnes nerozhodol.“

Sťažovateľ ďalej uviedol, že „... oprávnený (síce s viactýždňovým omeškaním) už obdržal od povinného istinu.“

Sťažovateľ žiadal vysloviť porušenie označených základných práv, prikázať okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov, priznať mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 60 000 Sk a náhradu trov jeho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd dopytom na Krajskom súde v Bratislave zistil, že tento 11. septembra 2003 poukázal sťažovateľovi sumu vo výške 15 000 Sk, ktorá bola poštovým úradom v Šali doručená adresátovi 16. septembra 2003.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností je zrejmé, že sťažovateľ podal 17. septembra 2003 okresnému súdu návrh na nariadenie a uskutočnenie súdneho výkonu rozhodnutia a že 17. októbra 2003 bol (podľa tvrdenia sťažovateľa) doručený okresnému súdu nález ústavného súdu s vyznačenou doložkou vykonateľnosti.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že konanie o návrhu sťažovateľa na okresnom súde trvá ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu (19. február 2004) 5 mesiacov. Z tejto doby je podľa tvrdenia sťažovateľa okresný súd nečinný od 17. októbra 2003, teda 4 mesiace. Ústavný súd ďalej konštatuje, že napriek uhradeniu vymáhanej istiny Krajským súdom v Bratislave sťažovateľ neuviedol, či a z akých dôvodov aspoň v rozsahu uhradenej istiny nevzal návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia späť.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 35/01, I. ÚS 42/01, II. ÚS 21/02, III. ÚS 102/02) ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama o sebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností (najmä celkovej doterajšej dĺžky predmetného konania, charakteru posudzovanej veci a skutočnosti, že istina bola sťažovateľovi vyplatená) zastáva ústavný súd názor, že prípadné prijatie sťažnosti na ďalšie konanie by v konečnom dôsledku nevedlo k zisteniu takých nedostatkov v postupe okresného súdu, ktoré by odôvodňovali vyslovenie porušenia sťažovateľom označených

základných práv. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol jednak pre jej zjavnú neopodstatnenosť spočívajúcu v tom ,že celková dĺžka doterajšieho konania (5 mesiacov) spolu s charakterom veci (konanie o návrhu na výkon rozhodnutia už v súčasnosti splnenej povinnosti) vylučuje, aby konanie sp. zn. 2 E 164/2003 bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými prieťahmi.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2004